

**УХВАЛА
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Лужинецького Анатолія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини третьої статті 81 Кримінального кодексу України

Київ
17 січня 2024 року
№ 1-уп(І)/2024

Справа № 3-73/2023(146/23)

Перший сенат Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого,
Гришук Оксани Вікторівни – доповідача,
Кичуна Віктора Івановича,
Колісника Віктора Павловича,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгірі Ольги Володимирівни,
Філюка Петра Тодосьовича,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Лужинецького Анатолія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини третьої статті 81 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Перший сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Лужинецький А.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) пункт 3 частини третьої статті 81 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс).

Автор клопотання твердить, що внаслідок застосування судами оспорюваних приписів Кодексу зазнали порушення його право на повагу до людської гідності (частина перша статті 3, частини перша, друга статті 28 Конституції України) та, як наслідок, пов'язані з ним права: на „виправлення“, „визнання доведеності особою свого виправлення“, на умовно-дострокове звільнення від відбування покарання у виді довічного позбавлення волі без заміни покарання у виді позбавлення волі на певний строк та не пізніше ніж через двадцять п'ять років після ухвалення вироку (призначення покарання).

Обґрунтовуючи свої твердження, Лужинецький А.О. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Закону України „Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінального кодексу України та Кримінального процесуального кодексу України щодо виконання рішень Європейського суду з прав людини“ від 18 жовтня 2022 року № 2690–ІХ, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 року, Рішення Конституційного Суду України від 16 вересня 2021 року № 6-р(II)/2021, рішення Європейського суду з прав людини у справі *Bancsók and László Magyar v. Hungary* (№ 2) від 28 жовтня 2021 року (заяви № 52374/15 та № 53364/15), а також на судові рішення у своїй справі.

2. Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 12 липня 2023 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Перший сенат Конституційного Суду України, повно та всебічно розглянувши матеріали справи, дійшов висновку про наявність підстав для закриття конституційного провадження у справі з огляду на таке.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для відмови у відкритті конституційного провадження, визначені статтею 62 цього закону (частина четверта статті 63); підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі є, зокрема, неприйнятність конституційної скарги (пункт 4 статті 62).

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що особа, яка звертається до Конституційного Суду України, повинна не лише зазначити, а й аргументовано довести, як саме оспорюваний закон (його окремі положення), застосований в остаточному судовому рішенні в її справі, порушує її гарантоване Конституцією України право [ухвали Першого сенату Конституційного Суду України від 13 червня 2018 року № 20-у(І)/2018, Другого сенату Конституційного Суду України від 3 червня 2020 року № 10-уп(ІІ)/2020].

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Лужинецький А.О. висловлює незгоду із законодавчим регулюванням порядку умовно-дострокового звільнення від відбування покарання у виді довічного позбавлення волі та з остаточним судовим рішенням у його справі – ухвалою Вінницького апеляційного суду від 22 березня 2023 року. Проте таку незгоду не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу.

Отже, Лужинецький А.О. не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151², 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 62, 63, 67, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 48, § 55 Регламенту Конституційного Суду України Перший сенат Конституційного Суду України

У х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Лужинецького Анатолія Олександровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 3 частини третьої статті 81 Кримінального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ПЕРШИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**